

www.ketab.ir

در ژوئن، اتفاق افتاد

رمان جهان

آنت گوردن رید (برنده جایزه PULITZER)

سیده مرضیه محسنی

۲۲

نشان مسئولیت‌آلود کاغذ بالک سوئد

سرشناسه: گوردن رید، آنت، ۱۹۵۸ م

Gordon_Reed, Annette

عنوان و نام پدیدآور: در ژوئن، اتفاق افتاد/ آنت گوردن رید/ سیده مرضیه محسنی

مشخصات نشر: تهران، انتشارات شالگردن، ۱۴۰۱

مشخصات ظاهری: ۱۱۸ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۷۰۵-۳۱-۹

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

موضوع: سیاهان ایالات متحده -- آداب و رسوم و زندگی اجتماعی

رده‌بندی کنگره: E۱۸۵/۹۳

رده‌بندی دیویی: ۳۹۴/۲۶۳

شماره کتابشناسی ملی: ۸۱۰۵۵۴۲

شالگردن

ناشر تخصصی هنر و ادبیات

www.ketab.ir

در ژوئن، اتفاق افتاد
آنت گوردن رید
سیده مرضیه محسنی

نشر: شالگردن

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱

صفحه‌آرایی و طرح جلد: استودیو شالگردن

لیتوگرافی، چاپ، صحافی: سازمان چاپ تهرانی

حق چاپ و انتشار انحصاراً در اختیار نشر شالگردن می‌باشد.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه‌ی کتبی ناشر است.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۷۰۵-۳۱-۹

 www.ShalgardenPub.com

 [Shalgarden.Pub](https://www.instagram.com/Shalgarden.Pub)

 09392908803

 Shalgarden.Pub@gmail.com

 09122908803

 <https://t.me/ShalgardenPub>

مقدمه

سال‌ها پیش در مورد تعطیلات ژوئین تحقیقاتی انجام دادم و نظرات مردم تگزاس را در مورد آن گردآوری کردم. تعطیلات Juneteenth، نماد روز نوزدهم ژوئن ۱۸۶۵ است که قانون منع برده‌داری در آمریکا تصویب شد. ژوئین جزو تعطیلات آمریکا محسوب می‌شود که در این روز، بیانیهِ آزادی بردگان در تاریخ ۱۹ ژوئن ۱۸۶۵ در ایالات متحده، توسط گوردون گرینجر صادر شد. در واقع این قانون، پایان بردگی آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار، در تگزاس خوانده می‌شود. پس از پایان جنگ‌های داخلی آمریکا، در آوریل همان سال، تگزاس آخرین ایالت مؤتلفه‌ی آمریکا بود که این بیانیهِ را تصویب و اعلام کرد.

فراموش نکنیم که برده‌داری بخشی از تاریخ آمریکا است. زمانی که یک روز را به‌عنوان روز تعطیل ملی اعلام می‌کنیم این معنای مهمی به‌همراه دارد. روزهای تعطیل ملی، برای هر کشوری روزهای تاریخی و مهمی محسوب می‌شوند. این روزها، روزهایی هستند که در آن‌ها، به‌عنوان یک ملت، قدری درنگ می‌کنیم و درباره‌ی اصالت‌مان

می‌اندیشیم و تاریخ خود را تأیید می‌کنیم. حالا که نوزدهم ژوئن را به عنوان یک روز جدید در تعطیلات ملی خود اعلام می‌کنیم اجازه بدهید که دریاره‌ی آن‌چه که در نوزدهم ژوئن سال ۱۸۶۵ روی داد، شفاف باشیم. آن روز پایان بردگی در آمریکا نبود. بلکه در آن روز زندگی شوم بسیاری از سیاه‌پوستان دستخوش تغییر و تحول شد. آن‌ها تصور می‌کردند که از بردگی و حال شوم‌شان برای همیشه آزاد شده‌اند اما تا مدت‌ها و حتی امروز همچنان با تبعیضات نژادی و مشکلات ناشی از آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

تا دو سال پس از امضای بیانیه‌ی آزادی بردگان، در شهر تگزاس، آشوب و دودسته‌گی بین طرفداران برده‌داری از یک‌سو و حامیان بردگان و سیاه‌پوستان از سوی دیگر ادامه داشت. این در حالی بود که در سایر ایالات آمریکا این قانون راحت‌تر پذیرفته شد. اما تگزاس آخرین ایالتی بود که این قانون را پذیرفت. سرهنگ گرنجر، باوجود مخالفت شدید بعضی جناح‌های سیاسی و سرمایه‌داران، بالاخره قانون اصلاح ماده‌ی سه، مبنی بر پایان برده‌داری در ایالت تگزاس را اعلام کرد.

به‌عنوان یک تگزاسی، در این‌جا اعتراف می‌کنم از این‌که شهرم، آخرین شهری بود که این قانون را پذیرفت آزرده‌خاطر و شرم‌نده شدم، چرا که مقاومت مردم تگزاس در مقابل این قانون نشانه‌ی افکار و فرهنگ سمی و سلطه‌جوی آنان بوده است. اما واقعاً چرا تا این حد تگزاسی‌ها سودای فرمانروایی بر بردگان را دارند و خود را برتر می‌دانند و در برابر این قانون مقاومت می‌کنند؟ سؤالاتی که هیچ‌وقت برای‌شان پاسخی پیدا نکرده‌ام. به‌هرحال، با تصویب این قانون چرخش مثبتی در تاریخ اتفاق افتاد. این همان نقطه‌ی عطفی بود که بعدها زمینه‌ساز تغییرات خوبی برای کشور می‌شد. گذر از برهه‌ای از تاریخ، که با استثمار و وحشی‌گری، زندگی میلیون‌ها نفر را تیره‌وتار کرده بود، تحولی

بزرگ برای بشریت محسوب می‌شد. سالگرد چنین رویداد با ارزشی به مراتب باید در دور و نزدیک جشن گرفته و محترم شمرده شود. وقتی خودت و ریشه‌هایت را متعلق به شهری که در آن متولد شده‌ای بدانی، حتی اگر نخواهی باز هم تعصب شهرت را داری، به همین خاطر وضعیت زادگاه و همشهریانم را، در آن برهه از زمان خاص می‌دانم. اتفاقاتی که در آن جا رخ می‌داد در جاهای دیگر اتفاق نمی‌افتاد. در واقع، غیرتگزاسی‌ها هرگز نمی‌توانند بفهمند که وقایع رخ داده در تگزاس به چه معناست. برایم واضح است که با بسیاری از همشهریانم در مورد حس عمیقی که به ریشه‌هایمان در این شهر داریم، خارق‌العاده و خاص هست. شاید حسی شبیه همدلی و هم‌دردی.

از همان روزهای ابتدایی شروع مدرسه، این موضوع در ذهنم نقش بست که شهر من شهری خاص با مردمی دردمند است که در برابر تغییر از هر نوع مقاومت و بر اساس معادلاتی نانوشته و ناگفته از پدران‌شان یاد گرفته‌اند که تغییر یعنی فرو رفتن! جالب این‌که به این طرز تفکرمان افتخار می‌کنیم و می‌خواهیم تفکراتمان را همه‌جا تکثیر کنیم. در طول این سال‌ها متوجه شده‌ام که تفکرات خودخواهانه‌ی تگزاسی‌ها ریشه در اعماق تاریخ داشته و نسل به نسل منتقل شده، برده‌داری از قدیم، جزئی از زندگی مردم تگزاس بوده است مثل داشتن حق مالکیت خانه، زمین، تنفس و حتی حق حیات.

تگزاسی‌ها، به همین سادگی حق زندگی دیگری را از آن خود می‌دانند و گوشه‌های دامن تاریخ را به راحتی با این تفکرات خودخواهانه تاب می‌دهند و حالا گوشه به گوشه‌ی تاریخ را که مرور می‌کنیم رد پای ظلم و یاس، بر زندگی بردگان نمایان است و در مقابل ظلم پدران‌شان، شرمندگی یا کتمان حقیقت، تنها توجیه آن‌هاست. واضح است که با سکوت سیاهان، ظلم و تیرگی برای بردگان هم عادی شده، گویی که

خو کردن با ظلم برای سیاهان عادت و جزئی از روال زندگی شده باشد. گاهی از تگزاسی بودنم شرمندهام و حس پوچی تمام وجودم را در پرمی گیرد. این که چرا به عنوان یک سیاه‌پوست تگزاسی حتی خودم هم ناخواسته با سکوت‌م، به مظلوم واقع شدنم، عادت کرده‌ام. فکر می‌کنم غم‌انگیزترین خصوصیت آدمی خو گرفتن با ظلم و تسلیم شدن است. چرا که، مظلوم واقع شدن، توان و قدرت رویارویی را می‌رباید و به ناگاه خود را در باتلاق ترس و عادت گرفتار می‌بینی.

طرز فکر من هم به مرور زمان، مثل خیلی افراد دیگر تغییر کرد. برای هر انسانی زمانی می‌رسد که دیدگانش روشن می‌شود و جهت افکارش رو به تغییر می‌رود. نکته این است که در این زمان به اندکی تاریکی احتیاج داریم تا بهتر ببینیم، چرا که خود ما هم ترکیبی از تاریکی و روشنایی هستیم.

در واقع فکر می‌کنم بقیهٔ افرینش بر اساس تغییر و دگرگونی‌ست، انسان با تغییر خود و افکارش است که با زندگی کنار می‌آید. ما تگزاسی‌ها به جای این که تعطیلات ژوئین را برای خودمان به صورت نمادین حفظ کنیم و به آن افتخار کنیم، در تلاش برای تعطیل کردن آن بودیم. انگار هیچ مشکلی دیگری نداریم و تمام هم‌وغم‌مان این بود که چرا این روز به عنوان یک روز تعطیلات ملی قلمداد می‌شود. وقتی عمیق به آن فکر می‌کنم، می‌بینم که واقعاً رویداد ژوئین یک حرکت ملی است که در ایالت ما رخ داده و باید برای کل ملت آنقدر اهمیت داشته باشد و مایه‌ی افتخار و شروع روشنفکری باشد که سراسر کشور آن روز را جشن بگیرند.

از طرفی سرهنگ گرنجر، قانون برده‌داری در کشور را به طور کامل پایان نداد بلکه این امر تا دسامبر ۱۸۶۵ طول کشید چرا که این رویداد، در تگزاس به رسمیت شناخته نشد، هر چند متمم سیزدهم قانون اساسی

توسط تعداد لازم ایالت‌ها تصویب شد ولی تگزاس شامل این ایالت‌ها نبود. در واقع تگزاس محل پایانی مقاومت در برابر برده‌داری بود. از آن‌جا که جنگ داخلی و کشمکش برای حفظ برده‌داری انجام شده بود مردم عموماً دو دسته شده بودند: طرفداران برده‌داری که عمدتاً سفیدپوست بودند و مخالفان برده‌داری که عمدتاً سیاه‌پوستان آفریقایی تبار بودند.

همچنین این موضوع قابل توجه است که اگر از منظر دیگری به ایالت تگزاس نگاه کنیم، این ایالت، به عنوان ناقوس ایالات متحده قلمداد می‌شود. که ظاهراً منشاء این نامگذاری، به علت تاریخچه‌ی اتفاقات ژوئین است. شهری مقاوم در برابر تغییر، با مردمی حق به جانب و برون‌گرا، که خود را همه کاره‌ی کشور می‌دانند و مانند کودکانی نوپا، خودخواهانه تمام آرامش و امکانات را فقط مختص خود می‌دانند.

این کتاب، نگاه به تاریخ، از آینه‌ی شخصی من و از لابه‌لای خاطرات زندگی شخصی‌ام است.

گفتن و دانستن درباره‌ی تاریخ وظیفه‌ی نانوشته‌ی وجدان‌های بیدار است، این که بی محابا و بی تعصب عقاید تاریخی شهرم را بازگو کنم کم‌ترین فایده‌اش تسلا دادن به دل خودم است. فکر می‌کنم کسی که ثمره‌های روحی ملتی را نداند، تاریخ آن ملت در نظرش یک مشت حوادث پریشان و رخداد‌های بی نظم و ترتیب جلوه می‌کند.

تاریخ به سبکی یک پر است. مانند گردوغبار در هوا می‌علق، مانند چیزی است که فردا ناپدید می‌شود، اما پژوهش تا ابد می‌ماند.

حوادث، جاده‌ی تاریخ را احاطه کرده‌اند و رویارویی ما، با این حوادث، همیشه موضوع اصلی تاریخ بوده است. این که، چگونه اتفاقات

مربوط به برده‌داری بر زندگی سیاه‌پوستان از جمله من و خانواده‌ام، تأثیر داشت. سعی کرده‌ام در این کتاب به این سؤال نیز پاسخ دهم. ریشه‌های من در تگزاس از طرف مادرم به دهه‌ی ۱۸۲۰ و از طرف پدرم حداقل تا دهه‌ی ۱۸۶۰ می‌رسد. به‌طور قابل توجهی، عقاید و طرز فکر من در مورد ژوئین نشان می‌دهد که در پس همه‌ی کلیشه‌های گسترده در مورد تگزاس، ناگفته‌هایی در دل تاریخ جا مانده که در این جا تصمیم گرفتم آن‌ها را بازگو کنم.

www.ketab.ir